

paahvile, lide derunder. Jeg beklager, at der er Flertal i Udvalget for at stryge disse Bestemmelser, og jeg henstiller Spørgsmaalet til nærmere Overvejelse.

Ligeledes synes det mig, at Ændringsforslaget om, at Bestemmelsen i Lovforslaget, hvorefter Overøvrigheden skal være berettiget til at fritage Barnefaderen for Afsoning af Alimentationsbidrag, naar Betalingsmangelen skyldes uforskyldt Fattigdom, skal udgaa, er ret uheldig. Det er ganske rigtigt, som den ærede Ordfører sagde, at Afsoningen ikke behøver at finde Sted, idet det er overladt til vedkommende Kommune, som skal udrede Udgifterne, at bestemme, om den vil frafalde sit Afsoningskrav eller ikke. Men i mange, maaske i de fleste Tilfælde, ville Kommunerne let være henviste til at gaa strengt frem efter visse bestemte Regler, saaledes at de i mange Tilfælde ville kræve Afsoning, hvor der maaske kunde være Grund til at gaa mildere til Værks. Og der synes det mig, at naar man lægger dette Spørgsmaal i Overøvrighedens Haand, saa behøver man ikke at nære nogen Frygt for, at man derigennem skal komme til at gaa Kommunerne for nær. Der er ingen Tvivl om, at Overøvrighederne ville vide at paase, at der kun gives Fritagelse for Afsoning i saadanne Tilfælde, hvor Betalingsmangelen virkelig skyldes uforskyldt Fattigdom.

Men medens der saaledes er en Del af de stillede Ændringsforslag, jeg maa udtale mig imod, kan jeg jo ikke undlade at erkende, at Udvalget og Flertallet under Nr. 1 i det hele taget have stillet sig overordentlig velvilligt overfor Lovforslaget, og jeg skal derfor, som sagt, anbefale de af Udvalget og Flertallet under Nr. 1 stillede Ændringsforslag.

Ordføreren (Sonne): De Indvendinger, der fra forskellig Side ere gjorte mod Flertallets Forslag, vedrøre for en væsentlig Del Forslagene om Fødselsstiftelsens Hjemmeligholdelsespligt, Afsoningsbestemmelserne, Udvandringsretten og endelig Arveretsspørgsmaalet. Endvidere har det ærede 7ende Medlem for 2den Kreds (Lewinsky) gjort enkelte Indvendinger, som jeg først skal tillade mig at omtale.

Det ærede Medlem udtalte sig navnlig imod Ændringsforslagene Nr. 1 og 11, der gaa ud paa at etablere en Forskel mellem de Mødre, der have faaet Børn udenfor Ægteskabet med henholdsvis 1 eller flere Barnefædre. Den første Kategori af disse Mødre skulde have Adgang til at opnaa Forhøjelse i Faderens Bidrag,

samt til at det offentlige skal udrede dette Bidrag, uden at det for hende faar Fattighjælpens Virkninger. Jeg skal her gøre det ærede Medlem den Indrømmelse, at rent udvortes set kan det have sine Betæneligheder at etablere en Bestemmelse, der ligesom udtaler, at 1 Barn udenfor Ægteskab eller det at være Moder til Børn udenfor Ægteskabet med 1 Barnefader, falder ind under den Umoralitet, som Samfundet kan knibe Øjnene til for, medens paa den anden Side af denne Grænse ligger den Umoralitet, der raaber mod Himlen, og som maa behandles i Overensstemmelse dermed. Men naar man bedømmer den Ulighed, der her etableres, saaledes som det ærede Medlem gjorde, overser man, at der, som jeg allerede paa-pegede i mit indledende Foredrag, er en langt større Ulighed mellem Mødre til udenfor Ægteskab fødte Børn og Mødre, hvis Børn ere fødte i Ægteskabet. De sidste have ikke Adgang til, naar de have mistet Barneforsørgeren, at modtage Hjælp af det offentlige, uden at det for dem har Fattighjælps Virkninger. Logisk set vilde det rigtige have været, at man sagde, at de maatte sidestilles, sidestilles under den Form, at ogsaa Mødre til de udenfor Ægteskabet fødte Børn heller ikke kunde modtage offentlig Hjælp uden Fattighjælps Virkninger. Men Flertallet har rakt sig videre, stillt sig liberalt. Det har stillet sine Ændringer, til Trods for at det er sig bevidst derved at etablere en større Ulighed mellem Mødre til Børn indenfor og udenfor Ægteskabet end den Ulighed, der etableres overfor Mødre udenfor Ægteskab mellem dem med en eller med flere Barnefædre. Disse Ændringsforslag ere altsaa nærmest at betragte som et Udtryk for, i hvilken Grad Flertallet i dette Forhold har stillet sig liberalt. — Det ærede Medlem udtalte sin Frygt for, at disse Bestemmelser vilde komme til at gaa ud over Børnene. Han stiller Barnets Tarv i første Linie, og i saa Henseende er jeg enig med ham; men jeg tror, at hans Frygt er ubegrundet. Jeg henviser der til Værgeraadsinstitutionen. Det ærede Medlem henviste til, at man ikke ad den Vej vilde kunne vinde behørig Betyggelse. Det tror jeg dog. Jeg tror, at Værgeraadsinstitutionen vil vide at indrette sin Taktik efter Loven, som den nu en Gang ligger for. Naar det vides, at der gennem denne Lov tilsigtes at yde de udenfor Ægteskab fødte Børn et forsvarligt Underhold, skønner jeg ikke rettere, end at en samvittighedsfuld Værgeraadsinstitution maa